

та соціального захисту працюючих, здійснено 32 виступи на радіо та телебаченні.

З метою надання роботодавцям постійної допомоги у вирішенні питання збереження здоров'я та забезпечення безпеки праці взято участь в організації та проведенні 35 семінарів, 122 нарад, 9 засідань «круглого столу», 8 конкурсів та 132 інших профілактичних заходах.

Проведені заходи є одним із дієвих механізмів спілкування з роботодавцями, роз'яснення їм положень законодавчих та нормативних актів, вирішення конкретних питань, щодо виникають у процесі виробничої діяльності.

АКТУАЛЬНІСТЬ ПОСИЛЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ТЕХНОГЕННУ БЕЗПЕКУ В УКРАЇНІ

*Гаврилова К. Ю.
м. Херсон*

В Україні складається ситуація, коли час від часу виникають різні за характером надзвичайні ситуації техногенного, природного походження, які належать до чинників, що дестабілюють внутрішню безпеку держави. Створюються передумови до виникнення реальних загроз для життя людей, екологічного стану держави у зв'язку з порушенням правил техногенної безпеки.

Прикладом масштабної техногенної катастрофи є пожежа на нафтобазі біля села Крячки Васильківського району Київської області, яка почалась 8 червня 2015 року. Перебіг подій почався із загорання резервуару з паливом обсягом 800м². Проводилось тимчасове відселення людей, які проживали поблизу техногенної катастрофи.

Законодавець визначає поняття катастрофи, як велику за масштабами аварію чи іншу подію, що призводить до тяжких наслідків.

Проаналізувавши відповідну літературу, автор дійшов висновку, що в юридичній науці не існувало і не існує чіткого, узагальненого термінологічного поняття порушення правил техногенної безпеки, за які настає кримінальна відповідальність і така ситуація потребує виправлення.

Для обґрунтування важливості внесення змін до Кримінального кодексу України, необхідно чітко визначити, що таке техногенна безпека та правила, якими вона регламентується. Відповідно норм чинного законодавства техногенна безпека – відсутність ризику виникнення аварій та/або катастроф на потенційно небезпечних об'єктах, а також у суб'єктів господарювання, що можуть створити реальну загрозу їх виникнення [1].

Враховуючи постійну небезпеку для життя і здоров'я людей, загрозу забруднення екології, у наслідок техногенної катастрофи, необхідно посилити відповідальність за порушення правил техногенної безпеки.

Але на даний час прямої норми кримінального законодавства про відповідальність за порушення правил техногенної безпеки не має.

Виникає необхідність у дослідженні питання щодо вчинення злочинів, які фактично пов'язані із порушенням правил техногенної безпеки, висвітленні питань щодо запобігання таким злочинам та впровадження результатів наукового дослідження шляхом включення в чинний Кримінальний кодекс України норми про кримінальну відповідальність за порушення правил техногенної безпеки.

Сукупність об'єктивних і суб'єктивних ознак злочину про порушення правил техногенної безпеки необхідно сформулювати таким чином, щоб виключити можливість розширеного тлумачення і охоплення даним поняттям діянь, що відрізняються по своїй суті від порушення правил техногенної безпеки.

Аналіз наслідків недотримання правил техногенної безпеки підтвердив суспільно-небезпечний характер даного порушення та необхідність забезпечення населення від таких порушень через кримінально-правову охорону відповідних суспільних відносин.

Вивчаючи норми техногенної безпеки в Україні, їх використання на практиці виникає багато запитань до широко кола застосування, навіть чинні законодавчі акти звертають увагу, що напрями і питання перевірки стану техногенної безпеки, достатньо широкі, та потребують при перевірці залучення фахівців різних напрямів[2].

Наявність поняття техногенна безпека, надзвичайна ситуація техногенного характеру та величезні збитки при настанні таких подій, зумовила необхідність оцінки збитків від наслідків надзвичайних ситуацій. Визначення розмірів збитків від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру, завданих здоров'ю людей та об'єктам національної економіки дає можливість кваліфікувати дії винних осіб, і в частині кримінальної відповідальності. Враховуючи відсутність окремої статті в Кримінальному законодавстві щодо порушення правил техногенної безпеки, до кримінальної відповідальності особи притягуються за різними статтями КК України розглядаючи кожний випадок окремо.

Отже, прийняття Кодексу цивільного захисту України пов'язано не тільки необхідність закріпити основні засади цивільного захисту, але й визначити повноваження органів влади, громадян, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності щодо захисту населення, територій, навколишнього природного середовища та майна від надзвичайних ситуацій, реагуванням на них.

Навіть прийняття у 2018 році Правил техногенної безпеки без застосування адекватного покарання за їх порушення не дасть результатів щодо їх виконання керівниками, посадовими особами і працівниками міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, фізичними особами – підприємцями, власниками, керівниками та працівниками підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності.

Список використаної літератури

1. Кодекс цивільного захисту України: Закон України від 2 жовтня 2012 року № 5403-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013 р. – № 34–35.
2. Про затвердження Методики оцінки збитків від наслідків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру: Постанова Кабінету Міністрів України 15.02.2002 № 175. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/175-2002-%D0%BF> (дата звернення 10.04.2020).
3. Про затвердження Правил техногенної безпеки: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 05.11.2018 № 879 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1346-18> (дата звернення 10.04.2020).

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

*Яковлева В. А., Шаповалов В. А.
Кривий Ріг*

Усталені стереотипи в підготовці педагогічних кадрів склалися в парадигмі індустріального суспільства з його орієнтацією на масове машинне виробництво, з пріоритетом техносфери, технократичним мисленням і явною неурою до проблем безпеки людини. Сучасність, яка змушує нас в найкоротші терміни здійснити перехід до постіндустріального, інформаційного суспільства, різко змінює і акценти в освіті. Настав час для широкого впровадження в навчальний процес досягнень науки про